

Září 2011

ČISTÝ LIST

Drazí farníci,

Pro mnohé z nás počáteční dny tohoto měsíce představují hektické období. Prvního září jste vypustili své děti do školních lavic, s čímž jsou spojené staronové starosti. Končí čas prázdnin a dovolených a možná se s jistou dávkou nostalgie ohlížíte zpět po dnech odpočinku. Mohou se tak do našeho prožívání vloudit pocity smutku z toho již uplynulého a také obavy z toho, co nového nás čeká. Vnímat však toto období především jako chmuru, by zajisté bylo velkým ochuzením.

Ve vzpomínkách z úvodních dnů nových školních roků bývá často uložen prožitek pravidelného „rituálu“ rozdávání nových sešitů. První nepopsaný list vždy budil respekt a zároveň v sobě skrýval výzvu k naplňování ideálů, přinejmenším k úhledné úpravě až do poslední stránky. Čistý list papíru se pro nás může stát výmluvným symbolem budoucích dnů, které jsou pro nás příležitostí, abychom je v kráse naplnili. Přeji vám všem, rodičům, dětem, prarodičům, ... abyste s odvahou a pečlivostí začali psát řádky každodenního života tím nejhezčím písmem jaké umíte. A hlavně, pozor na kaňky.

Do nového školního roku vám s otcem Karlem vyprošujeme hojnost Božího požehnání a darů Ducha Svatého.

otec Jan

Svatý růženec a světci (10)

RŮŽENEC VŠUDE

Charakteristickou vlastností růžence je, že je možné modlit se ho všude. Probírat zrnka růžence, to je možno dělat všude, na cestě, ve vlaku, při čekání na zastávce nebo ve frontě i při řízení auta.

Svatý **Antonín Claret**, který v mládí pracoval v přádelně, modlil se s dělníky růženec, když obsluhoval stroj. Růženec se může člověk modlit sám nebo ve skupině, hlasitě nebo potichu. Je to nejprostší a nejuniverzálnější modlitba. Je ovšem pravda, že nejlépe je modlit se růženec v kostele před svatostánkem nebo blízko oltáře s Nejsvětější svátostí, jak to dělal celé hodiny **P. Pio**. Ale když to není možné, vyhoví jakékoliv místo.

Někteří světci nechodili venku nikdy bez růžence. Svátý **Jan Křtiteľ de la Salle** chodil vždy s růžencem v ruce. Zavazoval k tomu i všechny své bratry. Pro **Ludvíka Grigniona** z Montfortu byl na jeho nekonečných misijních cestách nerozlučným průvodcem růženec. Svými zdravými posvětil cesty oblastí celé Francie. Svatou **Janu z Arku** bylo možno často spatřit celou usebranou na koni po boku krále. Když se jí král jednou zeptal, o čem tak sní při jízdě na koni usebraná a mičenlivá, odpověděla: „Sire, modlím se růženec.“

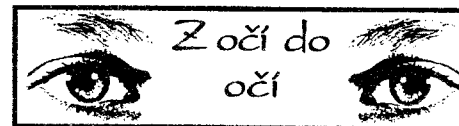
Svatý **Josef Cafasso** vypráví, že jednoho dne časně ráno potkal v Turíně jednu stařenku celou usebranou. Zeptal se jí: „Co vy, stařenko, tak časně ráno a tak usebraná?“ – „Čistím ulice.“ odpověděla stařenka. „Co tím chcete říct?“ – „Dnes v noci byl karneval a spáchalo se přitom mnoho hříchů. Proto jdu a modlím se růženec, abych očistila cesty od tolika hříchů.“ Hodná stařenka!

VE VĚZENÍ

Blahoslavený **Teofano Venard**, mučedník minulého století, který byl pronásledován a uvržen do vězení, modlil se tam růženec s takovou něžností, že dojímal všechny, kdo ho pozorovali. Totéž dělal **Kašpar Bufalo** ve vězení spolu s pronásledovanými kněžími.

Svatý **Maxmilián Kolbe**, který šel dobrovolně na smrt místo otce rodiny, byl spolu s dalšími uvržen do betonového bunkru bez jídla a bez pití a proměnil strašný prostor na nové křesťanské katakomby, odkud zněla krásná mariánská modlitba. Jako by se jednalo o kryptu nějakého kostela. Z bunkru se každý den ozývala modlitba růžence a mariánské písně a připojovali se k nim i vězni ze sousedních cel. Maxmilián Kolbe začínal a ostatní se k němu přidávali.

(Převzato z časopisu Světlo)

Bože, ke Tvé cti a chvále, zpíváme si neustále

Naše farnost se může pochlubit téměř nepřeborným počtem různých schol – mezi ně patří i ta vznikem skoro nejmladší, schola potečská. Jednou z těch, kteří se o ni starají, je Eliška Masařová.

Tys kdysi možná s nadsázkou říkala, že jsi pořád chtěla chodit do nějaké scholy – tak sis teď založila vlastní. Když se teda řekne schola Poteč – co se ti jako první vybaví?

Jednu dobu jsem i se sestrou chodila do klobecké scholy – to jsem mohla mít kolem 13 let. Zkoušky bývaly v sobotu a chodily jsme na ně pěšky. Někdy to bylo hodně náročné, zvláště v zimě. Kolikrát jsme si povzdechly, proč nemůžeme mít něco takového v Poteči. Ta myšlenka „vlastní“ scholy ve mně tehdy zřejmě zakořenila. Teď bych ji už ale nenazývala vlastní – je to naše schola, naše malá rodina! A právě to se mi vybaví, když se řekne schola Poteč.

Asi jste začali být více vidět v souvislosti s tím, že se v Poteči každou středu začaly slavit mše sv. – ale fungovali jste nějak i předtím?

Už jako malá jsem ráda chodila na májové do kapličky. Zpívali jsme, modlili se, četli různé příběhy a hráli hry. Když jsem chodila na střední školu, převzala jsem vedení májových. Prála jsem si, aby děti měly možnost prožívat to, co já.

Na májové chodily rády. Jednou si postesklly, že by se chtěly scházet pořád, a tak kolem roku 2000-2001 začaly pravidelné schůzky Sedmikrásek v zasedací místnosti na obecním úřadě. Velkým zlomem v naší existenci se stal rok 2005, kdy jsme poprvé jako Potečská scholička zpívali na Živém Betlémě. Také nás velmi těšilo, že jsme ještě před dostavěním kaple mohli jezdit do farního kostela a zpívat každý týden na dětské mši svaté. A nyní v naší kapli zpíváme téměř pořád.

Jak staré tam máte děti – teď prý už vznikla nějaká další mladší schola? Spolupracujete třeba nějak?

No děti, spíš většinou mládež. Jak čas letí, děti vyrostly, začalo nás přibývat, a tak bylo potřeba to nějak řešit. Už druhým rokem funguje Potečská scholička odděleně jako velká schola a malá schola Berušky. Ve velké schole je věkové rozpětí od 10 let a více, v malé zase naopak. A spolupráce tam určitě je, tři šikovné cery z velké scholy vedou tu malou. A jde jim to moc dobře. Také některé mladší cery z velké scholy si rády zajdou pohrát do té malé.

Můžete se pochlubit tím, co možná není ve scholách zas tak běžná věc – máte tam kluky? Kolik vás vlastně je?

To bylo spíše dříve. V dnešní době už ogaři ve schole nejsou taková rarita. I my jsme moc rády, že ve schole máme Robina, Benjamina, Adama a Jeňu. Když se všichni sejdem, je nás ve velké schole kolem 20 a v malé 15.

Asi to nebude jenom o zpívání při mši svaté – scházíte se nějak i mimo? Máte za sebou nějaké společné akce a podílíte se např. i na nějakých akcích, které „neorganizuje“ přímo farnost, ale třeba obec?

Už od začátku které nám visí na zdi chvále, zpíváme si ho držet, a jak už všude možné.

Na mších mládežnických, pohřbech, někdy i Betlémě v Poteči, na hodech, dvakrát festivalu Hradní tóny přes rok jezdíme na víkendy i na pořád něco děje kněží, současných i bývalých, a také rodičů dětí by to ale vůbec nešlo, proto bych jim chtěla všem ze srdce poděkovat.

jsme si vymysleli heslo, – „Bože, ke Tvé cti a neustále.“ Snažíme se bylo řečeno, zpíváme

s v a t ý c h ,
svatbách, křtech,
na schůzích, na Živém
na vánočním koncertě,
jsme se zúčastnili
v Brumově, atd. Jinak
společně s ministranty
tábory, takže se u nás
Bez podpory našich

Co vám dělá největší radost, je něco, z čeho čerpáte?

Největší radostí pro nás je potěšení druhých. Když vidíme a cítíme, že lidi náš zpěv těší. Taky je pro nás radostí, že můžeme společně prožívat skvělé akce. Pro mě je největší radostí vidět, že děcka zpěv baví, a i když mají mnoho různých kroužků nebo aktivit, tak si čas na scholu udělají.

Pisničky čerpáme z různých dostupných zpěvníků, hodně zpíváme taky worshipovky, a velkým zdrojem je internet.

Kdo studuje pedagogiku nebo v té oblasti pracuje, tomu je jasné, že motivovat dnešní generaci dětí k téměř jakékoliv věci je někdy skoro nemožné. Jak se to daří tobě? Na co se dají dnešní děti „nalákat“?

Motivovat děti nebo mládež v dnešní moderní a pokrokové době je hodně těžké. Důležité je nechat jim v zavedeném řádu i potřebnou volnost, možnost svobodně se vyjádřit. Já ani nevím, čím je vlastně motivuju, to by vám musely říct samy! Mnoho z nich má příklad ve svých rodinách a chtějí zažít to, co jejich rodiče, sourozenci, kamarádi, kteří také do různých společenství nebo schol chodili. Velice důležité je chtít. Kdyby děti samy nechtěly, nepohnete s nimi ani párem volů!

Kateřina Foltýnková

Děti na svět nepřicházejí se sklonem k násilí...

„Děti nepřicházejí na svět se sklonem k násilí. Násilníky se stávají vinou pozdější výchovy. Učí se jednat podle určitých vzorců.“ (Rosemarie Portmann).

Děti milují soulad. Pouze v harmonickém prostředí se cítí šťastné. Když se rodiče hádají, trpí děti pocitem ohrožení. Všechny děti touží po domově, kde vládne laskavost a jednota. Dětská nedorozumění většinou nemají dlouhého trvání a většina jejich prohřešků se týká drobných nebrutálních historek, které by samy o sobě neznamenal nic mimořádného, kdyby se k nim dospělí dokázali správně postavit.

Problém však spočívá v tom, že se s dítětem přistiženým při drobné lumpárně zachází jako se zločincem. Udělený trest má mnohdy charakter odplaty. Tady vzniká ale nebezpečí, že si malý pachatel vyloží situaci tak, že on sám je zlý a špatný. A to ho takřka instinktivně vede později k porušování uložených zákazů.

Zpracováno podle knihy: Na minutu s Józefem Augustynem, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

(Převzato z www.vira.cz)

ZPRÁVIČKY Z KŘESŤANSKÉHO SVĚTA

Křesťanská stavba v Turecku

Od roku 2003 usilují křesťané o povolení kostela ve východotureckém městě Van. V tisku bylo oznámeno, že úřady stavbu povolily. Ačkoliv zákaz takových staveb byl oficiálně zrušen, je zatím svěcení nových chrámů zcela ojedinělé.

Nejstarší kostel v USA

Archeologové našli zbytky pravděpodobně nejstaršího kostela na půdě USA. Kostel pochází z roku 1677. Je to největší a nejstarší kostel z doby španělské kolonizace. Nalezené nádoby jsou španělského a indiánského původu. To by nasvědčovalo, že se zde modlili spolu kolonizátoři i původní domorodci.

Noemova archa na Rýně

V rýnském přístavu v Kolíně kotví od 13. července model starozákonní Noemovy archy. Je 70 m dlouhá a 13 m vysoká a nabízí ve čtyřech poschodích výstavu z biblických dějin. Archu dal zhotovit televizní producent Aad Peters v Holandsku. Archu v Kolíně navštívilo již 5 000 lidí.

Vymírající církve

Anglikánská církev hodnotí sebe samu jako doslova vymírající církev. Průměrný věk členů je 61 let. V mnoha farnostech schází základní pastorační péče. Správci církevního

majetku varovali na synodu anglikánské církve v Londýně před demografickou časovanou bombou.

Loňský rok byl pro křesťany v Iráku těžký

Loni bylo 92 křesťanů zavražděno a 47 zraněno jen proto, že přísluší k náboženské menšině. Údaje shromáždila irácká organizace pro lidská práva „Chamurapi“. Jsou to nejvyšší čísla za několik posledních let. Od roku 2003 do roku 2010 bylo v Iráku zavražděno 822 věřících v Krista. Z nich 622 úmyslně a jenom proto, že byli křesťané. Zarážející je i fakt, že více než 30 z nich byly děti.

Rozkvět církve ve Vietnamu

Počet konverzí ke katolické církvi v posledních letech značně vzrostl. Např. ve farnosti Quang Da pokřtili v posledních třech letech 1000 katechumenů. Farnost tak vzrostla na 4000 duší. Věřící mají však k dispozici jen jeden kostel, protože vláda nechce povolit použití dalších tří kaplí. Věřící postrádají řádné místo na bohoslužby.

(Převzato z časopisu Světlo)

DĚKANÁTNÍ STŘEDISKO CENTRUM PRO RODINU

Smetanova 95, 766 01 Valašské Klobouky

*Pozvánka na kurz
Manželské večery
tentokrát v pátek
7. října – 9. prosince 2011*

Srdečně Vás zveme na kurz **Manželské večery**, určený pro všechny manželské páry, které chtějí budovat **pevný a trvalý vztah**.

Nezáleží na tom, zda jste na začátku svého manželství, nebo už máte za sebou kus společné cesty, ani na tom, jestli procházíte náročným obdobím, máte potíže, nebo prožíváte manželství bez problémů. Kurz je určen všem, kdo chtějí investovat do svého vztahu.

Každé setkání začíná večeří, následuje promluva, po které mají manželé příležitost si spolu popovídat o tématu večera i o důležitých otázkách, na které ve spěchu všedního dne nezbývá čas. Vše probíhá v příjemném prostředí a přátelské atmosféře. **Soukromí každého páru je respektováno**, skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíte nikomu dalšímu nic říkat.

Témata jednotlivých večerů jsou:

7. října	Vybudovat pevné základy
14. října	Umění komunikace
21. října	Řešení konfliktů
28. října	Síla odpuštění
11. listopadu	Rodiče a rodiče partnera
18. listopadu	Dobrý sex
25. listopadu	Láska v akci
9. prosince	Slavnostní závěrečná večeře

Kurz se koná v sále Valasškoklobouckého podnikatelského centra v Zákostelí. Každý večer začne v 19.00 h a trvá asi 2 hodiny. Kurz je poskytován zdarma. Manželský pár platí pouze 16 večeří, příručky účastníka a částečně nájem sálu.

Cena tedy pro jeden pár činí 1500,- Kč a je třeba ji zaplatit nejpozději první večer kurzu.

Za závaznou přihlášku považujeme osobní nebo telefonické přihlášení, popř. e-mailem, nejpozději do **2. října 2011**.

Tel: 732 127 091, e-mail: ceprovalk@seznam.cz

Podrobnosti na www.faraklobouky.cz/centrum-pro-rodinu.htm

Těšíme se na setkání s Vámi.

Centrum pro rodinu o.s. Val. Klobouky

Centrum pro rodinu a fara pořádá

FARNÍ DEN

2. října 2011 ve 14:30 hod na farním dvoře

**s tradičním opékáním farních beránků, živou hudbou,
programem pro děti,...**

**Občerstvení za lidové ceny zajištěno (buchtý vítány).
Vstupné dobrovolné**

VLAK JANA PAVLA II. V ZÁŘÍ V ČR

Do České republiky přijede koncem září Vlak Jana Pavla II. „Totus tuus“, který slouží jako putovní audiovizuální expozice pojednávající o životě a odkazu tohoto papeže.

Zastávku bude mít nejprve ve dnech 21. a 22. září ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Od pátku 23. září do soboty 24. září bude v Olomouci (otevřen vždy od 9.00 do 17.00 hodin). Ve dnech 25. – 28. září 2011 přijede do Prahy. Vlak bude přístupný v pondělí 26. 9. a v úterý 27. 9. na hlavním nádraží v Praze a ve středu 28. 9. na nádraží ve Staré Boleslavi vždy od 9.00 do 17.00 hodin.

Vznik papežského vlaku iniciovali polští železničáři. Mezi Krakovem a Wadowicemi, kde se Jan Paveš II. narodil, vlak poprvé projel v roce 2006. Kromě pohodlné jízdy nabízí také expozici fotografií a promítání dokumentů z papežova života. Moderní vlaková souprava v papežských barvách je jedním z nejmodernějších vlaků současných polských železnic.

(Převzato z www.vira.cz)

Zvony pro Svatý Hostýn

PÁN BŮH ZAPLAŤ VŠEM, kteří přispěli na pořízení zvonů pro baziliku na Svatém Hostýně:

Ve Val. Kloboukách	35.700,- Kč
V Lačnově	17.700,- Kč
V Tichově	3.600,- Kč
Ve Študlově	3.600,- Kč

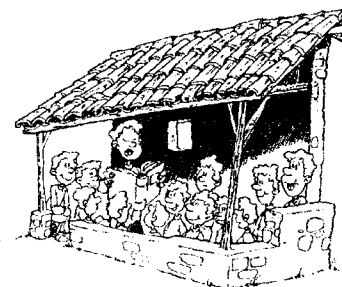
Na Svatém Hostýně jsme tak odevzdali 60.000,- Kč

Anna Fojtů

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

Ať už za trest, nebo za odměnu. Rodiče předali své ratolesti do rukou vedoucím ministrantského tábora, kteří byli odhodláni udělat všechno možné i nemožné pro jejich spokojenost. Poslední rozloučení a polibky vyprovodily naše ministranty, neminstranty a kuchařky na tábořiště v Návojně 24.7. Maminky nenechaly nic náhodě a naložily svým dětem potřebnou nálož zásob na celý týden+20kilo kokin zvlášť do igelitky. Tatínci dali svým dětem poslední instrukce, jak se utírá lopuchem a týden plný her a zážitků mohl

Krvaví medvědi a ministrantů), kteří na pokyny záštitou Docenta Šroubka Kupodivu opravdu fungovali například: oživit Golema a koni, bojovat po boku ve 2.světové válce, vykopat ogaři by také rádi použili do doby předtím než snědli

Šmoulové (skupiny sira Pasczeka, pod sestrojili stroje času. a umožnili našim ogarom získat jeho šém, jezdit na nacistů a sovětů vzácný poklad, někteří stroje času, aby se vrátili lečo co bylo na oběd...

Dobrou náladu nezkažilo špatné počasí, technotronik, ani lečo s okurkem, po kterém byla řada před kadibudkou, jako u zповědnice před Vánocemi.

V sobotu jsme se rozloučili s tábořištěm. Poděkování patří: Bohu, otci Janovi, za návštěvy a za krásnou Bohoslužbu v přírodě. Otcí Karlovi za pomoc a propůjčení farního Jeepa. Kuchařkám, za to že se o nás tak pěkně staraly (ten dort byl vynikající). A všem ostatním vedoucím. Tak zase příští rok...

TÁBOR LAČNOVSKÝCH MINISTRANTŮ - GILEADSKÉ VÁLKY

V neděli 31.7. v 17:00 jsme se jako již tradičně sešli u myslivecké chaty, abychom pak mohli za mírného deště vyrazit po rozblácených cestách na místo našeho táboření, které bylo již třetím rokem na louce naproti Vášů. Celkem se nás zúčastnilo 16 ogarů a 2 kuchařky, kde mezi námi byli kamarádi nejen Lačnova, ale i z okolní.

Do bojových akcí jsme byli rozdělení na partyzány a zbojníky po 7 bojovnících. Bohužel ale po celý zbytek neděle pršelo a tak jsme jen dochystali zázemí tábora a v hlavním stanu pak hráli karty nebo populární karetní hru BANG!. Od pondělí nám pak už nepršelo a tak jsme už mohli hrát i tradiční hry jako středověk, vlajky nebo hledání citátů v lese. Odpoledne jsme se však oblekli do kostýmů a ve skupinách se vydali na bojovou výpravu. Vybaveni meči, štíty a sekerami mezi sebou partyzáni a zbojníci sváděli tuhé boje o každý zlaťák, který by jim dopomohl k celkovému vítězství.

Díky menší časové kolizi jsme nakoukli i do bojů 2. světové války. Nakonec si všichni rozdělili sladký poklad. Po vyčerpávajících akcích jsme pak večer měli možnost si „odpočinout“ u táboráku. Ve středu k nám měl původně dojet na terénní motorce P. Roman Janáč, dostal ale defekt a tak přišel pěšky, aby u nás mohl odsloužit mši svatou pod širým nebem.

V sobotu ráno už jsme pak jen vytřepali škvory a mravence ze stanů a spacáků, sbalili se a počkali na traktor, který nám odvezl věci a my pak mohli jít domů.

Díky všem lidem, kteří s něčím pomohli a největší díky Bohu, že nám to všechno vyšlo.

Miroslav Tonkovič

Pohádkový tábor Bratřejov

Pohádkovi táborníci lačnovští přijeli tábořit bez planých trapných breptů. Předně - těžké batohy povybalovali. Tašky plné buchet tahali bezmocně po třpytivě blýskavé podlaze. Původně jsme chtěli napsat příběh na písmenka „P“, „T“ a „B“. Ale moc nám to nešlo. Tak jsme si řekly, že by možná bylo lepší, kdybychom to napsali jak pohádku. Náš tábor byl totiž ve znamení pohádek!

Tak tedy... Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami byla jedna malebná valašská dědinka Bratřejov. A nebyla to obyčejná vesnička. Byla to vesnička, do které přijelo na týden tábořit 45 dětiček z Lačnova. Jak už to tak bývá, vybalily batůžky plné buchtíček, konzervíček a zavařeninek od svých maminek a dvorní kuchařka začala plíchtit oběd. Ehm, ehmm...

Jak vidíte, ani toto nám nejde. Ale aspoň si uděláte obrázek o tom, jak to na našem táboře vypadalo. Směsice chaosu mísícího se s pokusy o řád. Zvláštní netypický smysl pro humor s nádechem ironie a sarkasmu. Neschopnost myšlenku udržet a neschopnost myšlenku opustit...

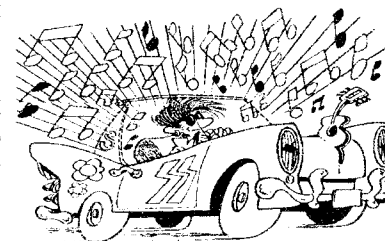
Upřímně – celkem sa divíme, že sa ešte najdu rodiče, keři s nama pustija svoje děcka na celý týdeň. Vlastně jich úplně obdivujeme. Ale přesto přese všechno sa těšíme, že s nama zase taková velká správná banda děcek příští rok zase pojede.

A jestli toto redakční rada otiskne, budeme sa divit ešte víc

Vladka z LA alias Tomáš Mamý z Bludovic
Iva z LA alias Vasil Inkoustovič z Pisálkovic

Rádi si hrajeme i rádi hrajeme. Zn. Cvrčci z Lačnova.

Abyste tomu dobře rozuměli: protože si rádi hrajeme, jako např. různé táborové, ale i netáborové hry a taky rádi hrajeme-na hudební nástroj-spojili jsme všechno to příjemné s užitečným a mohli tak společně prožít "hudební tábor". Vůbec nebylo důležité, jestli kdo noty zná či nikoli a jak moc je nebo není hudebně a muzikantsky nadaný a zdatný. Podstatné chuť, udělali si čas a muzikantským nás si sbalil svůj kytara, pak housle, bubny a kdo své hlasivky) a v zajímavého jsme muzikantské táboření kostel v Růždce. Do dovádění jsme zařadili i své poděkování za všechny obdržené dary a milosti, které jsme následně předložili Panně Marii krátkou, za to však upřímnou a především užitečnou poutí na Svatý Hostýn.

Neděláme si iluze - za tu krátkou dobu se z nás určitě nestali žádní virtuozové. Ale zcela jistě víme, že se mezi námi vytvořily nové a hezké vztahy a přátelství. A kdo ví, možná, že v někom z nás naklíčilo velké muzikantské semínko s chutí něco hezkého tvořit.

Na další takové příjemné i užitečné akce se moc a moc těší Majka a Aška.

PUTOVÁNÍ S MALÝM PRINCEM ANEB OVEČKY V DŘEVOHOSTICÍCH

Jak už bývá každý rok zvykem, i letos jsme se s Ovečkami vydali na tábor – odměnu pro všechny, kteří pravidelně chodili do scholičky a zpívali při mši svaté. A že nás letos bylo! Tak jsme se v pondělí 22. srpna ráno vydali na nádraží, naposledy zamávali rodičům a v počtu jednadvacet dětí, šest vedoucích a tři kuchaři jsme vlakem ujížděli směr Dřevohostice.

Už první den putování jsme zakusili, jaké je to být na poušti, to když jsme zdolávali úmornou cestu z Bystřice pod Hostýnem do Dřevohostic. Po příchodu a ubytování jsme si museli nejdříve vybojovat přívěšky-rybičky a vrhli se vstříc hrám. Naučili jsme se naši hymnu Ovečky, táborovou modlitbu a pak už nás čekalo první setkání s Malým princem a letcem, kteří nás provázeli celý týden. Každý den jsme si poslechli kousek příběhu, který byl doplněn divadlem s maňásky a na něj navazoval další program. Večer jsme si ve večerním poselství připomínali celý den a při malých hvězdičkách-

světýlcích děkovali Pánu za uplynulý den a z našich malých deníčků společně četli také večerní modlitbu. V úterý jsme pomáhali letci opravit letadlo a zjišťovali více informací o tajemné princové planetě, na které jsme mu pomohli vytrhat všechny semínka baobabů, aby jeho planetka nezarostla a nepustila. Zahráli jsme si scénky a vyráběli panenky pro Unicef. V noci nás ze spánku vzbudila zpráva, že byl Malý princ unesen zlým pavoukem a my ho měli za úkol v noční hře vysvobodit. Ve středu jsme se ocitli na planetě Počtáře a Místopisce, a jako správnou scholičku nás čekala také pěvecká karaoke soutěž – Ovečkománie. Všichni soutěžící předvedli obdivuhodné výkony, ohodnotila je porota z odborníků z celého světa – převlečených vedoucích a vítěze nakonec určilo hlasování diváků. Ve čtvrtek jsme se vrhli do vyrábění smaltovaných náušnic, potkali na poušti hada a spolu s ním se vydali na noční hru pro desatera. V pátek jsme opět hráli scénky, tentokrát pohádky s příkázáními desatera a my vedoucí jsme si také připravili scénku o tom, jak hřích zraňuje srdce člověka a jedině Bůh mu může dát srdce nové a čisté. Potom jsme se setkali s liškou, která nám ukázala, jak nádherné je vytvořit si pouta přátelství, jak je důležitý čas, který tomu druhému věnujeme a že správně vidíme jen srdcem - protože co je důležité, je očím neviditelné. Večer jsme se vydali na stezku odvahy, kterou zvládli úplně všichni a dokázali tak svou nebojácnost. Celý týden nás provázelo nádherné počasí a venku bylo opravdu jako na poušti a tak jsme hráli i pino vodních her a často se osvěžovali chladivou vodou z hadice. V sobotu jsme ještě barvili hrníčky, vydali se do pouště hledat studnu a večer nás čekal slavnostní karneval. Po něm už následovalo poslední večerní poselství, při kterém jsme se rozloučili s Malým princem, který se vrátil na svou planetku za růží a s letcem, který opravil stroj a vrátil se zpět mezi lidi. Malý princ věnoval letci hvězdy, které se budou smát, a když se na ně zadívá, budou oba spolu. I my jsme dostali malinká světýlka, u kterých jsme se každý večer modlili, aby nám připomínaly celý tento týden i naši společnou modlitbu. Na památku jsme dostali ještě diplom a odznak scholičky s ovečkou, které jsme si všichni připnuli hned na ranní mši v neděli a takto „ovečkovaní“ jsme s velkým úspěchem na mši zazpívali i naši hymnu. Naše putování bylo u konce, vlakem jsme se vydali zpátky domů a na nádraží v Kloboukách jsme přivítali rodiče vesele zpěvem.

Chtěla bych moc pochválit všechny Ovečky za to, jak držely při sobě a vytvořily krásné společenství, jak se snažily povzbudit ty, kterým se stýskaio nebo se jim něco nedařilo, jak si vzájemně nejen ve skupinkách

pomáhaly a pěkně poslouchaly vedoucí. Letos se celý tábor obešel bez nemocí, úrazů, dokonce ani hygiena nás nepřijela přátelsky navštívit. Velké díky patří také vedoucím za přípravu programu, kuchařkám a kuchařovi, kteří nám celý týden vařili přímo luxusně. Dokonce děckám chutnalo tak moc, že vedoucím sem tam ani nic nezbylo. Největší díky však patří našemu Pánu - za to, že jsme vůbec mohli celý

tábor zorganizovat, za naše malé Ovečky, které nám svěřil a za každého z nás. Velké díky patří i Panně Marii, která nás ochraňovala celý týden z nedalekého Svatého Hostýna.

A tak všem přeji, aby stejně jako já měli ještě dlouho v srdci velkou radost z toho, že se nám letošní tábor vydařil a vzpomínali na vše, co jsme za celý týden spolu mohli prožít.

*„Jsmo Ovečky Pána svého, a za ním chceme jít
my nebojíme se zlého, s Ním šťastně budeme žít.“*

Za Ovečky Peťa Jahodová

ZTRACENÉ POHÁDKY

Letadlo už čekalo, pasy vyřízené a zdálo se, že už nic nebrání tomu, abychom mohli letos s kamarády z farního dvoru letět do Afriky...

Všechno bylo ale nakonec jinak. Najednou jsme se ocitli v pohádkovém světě a královna Fantazie nás požádala o záchranu pohádkového světa. Protože pohádky máme všichni rádi, nemohli jsme odmítnout a tak jsme změnili plány a nechali jsme se proměnit ve statečné skřítky Čepkulíny. Plnili jsme těžké úkoly a také překonávali překážky a nástrahy, které na nás políčila zlá královna Temnota. Na pomoc jsme od starších kouzelných skřítků obdrželi barevné čepičky, které nás ochraňovaly na cestách pohádkovou říší. Potravou nám byly lesní plody. Ty jsme si ovšem museli těžce vybojovat. Za naši velkou námahu a statečnost nám odměnou vždy byla zachráněná pohádka. Celý týden jsem postupně oslabovali Temnotu a na konci týdne jsme spolu s královnou Fantazií mohli oslavit vítězství. Ještě nás čekala malá odměna a mohli jsme zase proměnit ze skřítků na lidi a vrátit se zpátky.

Děkujeme všem vedoucím za hezky strávený prázdninový čas a otcům Karlovi a Janovi za krásnou mši svatou, kterou jsme společně mohli slavit. L.

Omluva

V minulém čísle našeho farního zpravodaje došlo k technické chybě. V článku Společně, s Ním a o Ném, jehož autorkou je Kateřina Foltýnková, vypadlo jméno našeho Otce Jana Lišky. On je autorem textu od slov „**Katechismus pro dospělé, to je příjemné setkávání s lidmi,**... až do konce článku po slova **...za jeho požehnání v našem společném úsilí na cestě za Kristem.**“

Tímto se omlouváme Katce, Otcí Janovi a všem čtenářům.

Farní úřad

www.faraklobouky.cz e-mail: faraklobouky@volny.cz tel: 739 245 902

**ÚŘEDNÍ HODINY: ve všední dny od 9 do 11 a od 15 do 17 hodin
nebo ihned po večerních bohoslužbách.**

Farář má volný den v pondělí, kaplan v úterý.

V nutných případech volejte na tel: farář: 731 453 387 kaplan: 604 503 897

SVÁTOST SMÍŘENÍ - ZPOVĚĚ

Zpovídáme každý den mimo neděli půl hodiny přede mší svatou.

V pátek od 16 hodin až do mše svaté a případně i po ní.

V naléhavých případech kdykoliv na požádání.

KŘEST

Křestní záležitosti vyřizujeme **pouze ve středu** ve výše uvedených úředních hodinách. Křty mimo mši svatou jsou každou první a třetí sobotu v měsíci. V neděli křtíme při mši svaté po osobní domluvě.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Svatební záležitosti vyřizujeme **pouze v pátek** ve výše uvedených úředních hodinách. Přijetí svátosti manželství je třeba domluvit šest měsíců předem. Žádat zde mohou snoubenci, z nichž alespoň jeden bydlí v naší farnosti a alespoň jeden je pokřtěný. Příprava na manželství probíhá v rámci kurzu, jehož rozpis obdrží snoubenci zde na faře.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Tuto svátost může přijmout i opakovaně každý, kdo se dostal do ohrožení života z důvodu nemoci nebo stáří. **V naléhavých případech můžete přijít kdykoliv.**

MŠE SVATÉ

Úmysly mší svatých zapisujeme **po každé mši svaté**, (i v neděli).

EKONOMICKÉ ZÁLEŽITOSTI

Paní účetní je zde přítomna **pouze ve čtvrtek** v dopoledních úředních hod.

BEZDOMOVCI

Kdo chce požádat o pomoc v nouzi a je ochoten vykonat určitou práci může se hlásit **pouze v úterý** v dopoledních úředních hodinách.

TECHNICKÝ ADMINISTRÁTOR

Pokud něco potřebujete vyřešit s našim technickým pracovníkem, například půjčení lešení, volejte na číslo: 731 870 320 (Tomáš Cahel)

Soutěž pro děti
na školní rok 2011/2012

Znáš evangelium?

▶ Odpověz na otázky nebo poznej rozdíly
na obrázku a výhra je tvoje!

● Navazujeme na sadu samolepek
„Ježíš v nedělních evangeliích“

▶ Každý týden tři výherci!

+ červnové slosování
o deset Sony Playstation Portable
pro největší vytrvalce

Sleduj:

www.ado.cz/katechete

DUŠIČKOVÁ POUT NA SVATÉM HOSTÝNĚ

se uskuteční v sobotu 8. ŘÍJNA 2011

Odjezd autobusu bude ve 13.00hodin.

Cena je 150,- Kč.

Podle zájmu pojedou autobus i na vesnice.

Zájemci, přihlaste se u Anny Fojtů, tel. 577 320 666.

Modlitby nemocných

Úmysl na září: Na začátku školního roku chceme prosit za všechny děti, které začínají chodit do školy, aby jim Pán Bůh pomáhal v jejich růstu ve vzdělanosti a lásce.

V měsíci srpnu 2011 byli pokřtěni:

57. Matěj Kolář z Brumova – Bylnice
58. David Sáblik ze Smoliny
59. Theresa Janáčková z Bohuslavic nad Vláří
60. Vít Františák z Poteče
61. Anastázie Strnadová z Val. Příkaz

V měsíci srpnu 2011 byli pohřbeni:

37. Anežka Poláchová z Val. Klobouk, nar. 1929
38. Emilie Juráňová z Val. Klobouk, nar. 1931
39. Miloslav Mareček z Lačnova, nar. 1942
40. Anežka Petříková ze Smoliny, nar. 1927
41. Marie Slaběňáková z Val. Klobouk, nar. 1950
42. Jaroslav Šerý ze Študlova, nar. 1958
43. Aloisie Brhlová z Lačnova, nar. 1927

„K sobě“ - zpravodaj farnosti Válašské Klobouky. Ročník 15. Vydává Farnost Válašské Klobouky, Smetanova 113, PSČ 766 01, tel. 739 245 902, e-mail: faraklobouky@volny.cz, www.faraklobouky.cz
 Redakční rada: P. Mgr. Karel Janiček, P. Mgr. Jan Liška, Mgr. František Míkulčík, Veronika Míkulčíková, Antonín Polách. Náměty, příspěvky doručte na faru. Neprodejné, slouží pro interní potěchu farnosti. Dobrovolné finanční příspěvky budou použity na potřeby farnosti.